

mente, at det maaske var heldigt, om man var stillet frit med Hensyn til de Goder, Laaneforeningen og Ulykkesforsikringen gav. Af Præmien for Ulykkesforsikringen betaler Staten omtrent Halvdelen — det ser man af den omdelte Beretning —, Præmien er altsaa meget lille i Forhold til Fordelen, og Udvalgets Medlemmer ere ogsaa enige om at anbefale Fiskerne at lade sig ulykkesforsikre saa godt som muligt. Naar der ikke er blevet stillet noget Ændringsforslag paa dette Punkt, er det, som anført i Betænkningen, af den Grund, at det kun var enkelte, der havde den Opfattelse, at Formaalet fremmedes bedst ved at lade det staa frit, medens Flertallet mente, at det fremmedes bedst paa den anden Maade. Jeg skal ikke komme ind paa, hvad der er det rigtige. Hver har sin Opfattelse. Jeg vil dermed anbefale de to Ændringsforslag Nr. 3 og 4 til det høje Tings Vedtagelse.

A. Andersen: Det er rimeligt, at naar vi her paa Rigsdagen sende et ret stort Antal Love ud i Verden, komme de let til paa en eller anden Maade at indeholde Bestemmelser, som støde paa praktiske Vanskeligheder i Livet. Saa meget rimeligere er det, at det sker, naar vi lovgive paa et helt nyt Omraade, som f. Eks. ved Loven om Fiskerilaan af 1904. Der kom bl. a. til at staa i § 4, at Laaneforeningens Vedtægter skulde indeholde en Bestemmelse om, at Medlemmerne skulde være ulykkesforsikrede. Nu har det vist sig, at denne Bestemmelse har stødt paa store praktiske Vanskeligheder. Derfor drog jeg denne Sag frem, da Loven var til Revision. Det er enhver Rigsdagsmands Pligt, naar han bliver opmærksom paa, at en Lov indeholder Bestemmelser, som i det praktiske Liv bryde for stærkt mod forskellige Fordomme, og dette kan ændres, uden at selve Princippet i Loven tager Skade, at gaa med til Ændringer i den Retning. Derfor havde jeg ventet mig efter at have henstillet den omtalte Vanskelighed til den højtærede Minister og Udvalget, som fik med Sagen at gøre, at de vilde have stillet sig mere forstaaende overfor denne Sag, end de have gjort. Nu hørte jeg det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Markvorsen) udtale, at der havde været en Del Stemning for at gaa den af mig anviste Vej, men da det kun var enkelte, der var stemte derfor, var der ikke fremkommet Ændringsforslag. Jeg maa beklage, at det ærede Medlem ikke har stillet Ændringsforslag i

saa Henseende, da jeg er vis paa, at et Ændringsforslag i den Retning nok skulde have vundet en Del Tilhængere her i Tinget. Ved at gaa den af mig antydede Vej vilde vi have opnaaet større Sikkerhed for, at Medlemmerne af en Laaneforening virkelig i den Tid, de have Laan, ere ulykkesforsikrede og have betalt deres Præmie for det sidste Kvartal. Der staar nemlig i § 4, at Medlemmerne skulde være ulykkesforsikrede for at faa Vedtægterne godkendte. Som omtalt ved første Behandling skal der 40 Medlemmer til at danne en saadan Laaneforening, og den Dag, den bliver oprettet, er det Bestyrelsens Pligt at overbevise sig om, at alle 40 ere ulykkesforsikrede, men i Tidens Løb kunne de gaa ud af Forsikringen. Var der den Bestemmelse, at vedkommende, der ønsker Laan, skal kunne dokumentere, at han er ulykkesforsikret, og at han i Laanetiden betaler Præmien for det sidste Fjerdingaar, vilde man sikre sig, at han vedbliver at være ulykkesforsikret.

Der er fremsat Ønsker i den Retning fra Limfjordsfiskere paa en lille Ø, der kaldes Jegindø, og jeg tror, at vi her bør lytte en lille Smule til de Forlangender, der fremkomme fra Limfjordsfiskerne. Vi have et ret stort Antal af dem. I det sidste Aar har der været beskæftiget i alt 3,181 Mennesker ved Limfjordsfiskeriet, og dets Betydning for selve Landet er ikke ubetydeligt. Indtægten er gaaet stærkt frem i den sidste Tid. I 1901 udgjorde Indtægten 1,245,000 Kr., men der foreligger Oplysninger om, at den i det sidste Aar har været 1,635,000 Kr. foruden de store Kvantiteter af Fisk, der ere blevne brugte i Fiskernes Hjem, saa vi kunne være sikre paa, at det nu giver en Indtægt for Landets Børn af et Par Millioner Kr. Jeg kunde derfor have Lyst til at henstille til Udvalget at tage denne Sag op til Drøftelse mellem anden og tredje Behandling.

Ingvard Jensen: Det er klart, at de Fiskere, der kunne faa direkte Laan af Statskassen, ere heldigere stillede end de, der skulle have det ved Laanekasserne, selv bortset fra Vanskelighederne ved at faa Laaneforeninger dannede. Paa Bornholm er der, saa vidt jeg ved, kun een Laaneforening, og den har kun meget ringe Tilslutning. Derved ere saa godt som alle Fiskere udelukkede fra Andel i det Gode, Loven her byder, navnlig fordi de Baade, de benytte til deres Fiskeri, ikke have den Værdi af 3,000 Kr., der